

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. I. De virtute paupertate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

LIBER II.

*De Paupertate Religiosa inuio-
lata seruanda.*

CAPUT I.

De Virtute Paupertate.

Q 1. Quotuplex sit paupertas. *R.* cum *S. Bonav. in Ecclesiasten*, quòd sit triplex, *Prima ex complacentia*; quâ quis paupertatem in effectu & affectu diligit & eligit: estque voluntaria, ac perfectionis, & felicitatis. *Secunda ex tolerantia*; quâ quis patienter tolerat egestatem à Deo immissam, vel ex fortunæ invidia obvenientem; qua tamen mallet carere. Hæc, quia est necessitatis, est sæpe involuntaria, & imperfectionis. *Tertia cum impatientia*; quâ quis inuitus, querulando, & murmurando fert inopiam: hæcque est coacta, contradictionis, & magnæ infelicitatis. De his

Q. 2. Quænam ex his tribus sit virtus. R. Quòd sola paupertas ex complacentia; utpote cui adaptatur sententia *S. Bern. Epist. 100. non paupertas virtus reputatur, sed paupertatis amor: nam beati pauperes non rebus, sed spiritu.* De hujus felicitate idem *S. Bern. serm. 8. in psal. Qui habitat: felix*

lix paupertas voluntaria omnia relinquentium, & sequentium te, Domine Iesu! Felix planè, quæ tam securos, immò tam gloriosos faciat in illo singulari fragore elementorum, & in illo tremendo examine meritorum, in illo tanto discrimine iudiciorum. Idem epist. 24. ad Magist. Gilbertum: Pauperiem equo animo ferre, virtus patientiæ est; spontè appetere, sapientiæ laus est. h. i.

De secunda paupertate, quæ est ex sola tolerantia, loquitur idem S. Bern. serm. 4. de adventu Domini: *Videmus autem pauperes aliquos, qui si veram haberent paupertatem, non adeò pusillanimes efficerentur & tristes. Sed hi sunt, qui pauperes esse volunt, eo tamen pacto, ut nihil eis desit: & sic diligunt paupertatem, ut nullam inopiam patientur. h. i.* Et his displicet sua inopia seu paupertas, quæ proinde virtus esse nequit, quia onus est, quod premit non eligentem.

De tertia paupertate, quæ est, cum impatientia, loquitur S. Bern. in Apolog. ad Guiliel. Abb. *Va semel & va iterum pauperibus superbis! va, inquam, semel & iterum, portantibus crucem Christi, & non sequentibus Christum: sequuntur Christum in paupertate sua, sed in gloria non sequuntur. h. i.* Tales sunt Religiosi, qui quidem exterius egent rebus, at interiùs abundant concupiscentiis plura habendi, si habere possent: gloriantur pauperum nomine, sed non omine: pauperes volunt dici, sed non esse.

Q. 3. Quotuplex sit gradus paupertatis. R. ex eruditiss. H. Harphio Ord. Minor. l. 2. Theolg. Mysticæ c. 1. quòd sit triplex, 1. est paupertas professionis;

fionis ; vi cuius aliquis tenetur non habere proprium , usumve rerum terrenarum independentem. Hæc præcisè sumpta potest esse imperfectio- nibus mixta , v. g. superfluitatis , Cupiditatis , & inordinatæ complacentiæ *Secundus* , est *paupertas usus* temporalium rerum ; convenitque iis , qui nihil desiderant , nisi quod est eis de justa necessitate : dolentque de superfluis , pretiosis , vanis , ac curiosis. *Tertius* est *paupertas affectionis* ; quâ quis adeò ex corde radicitus excludit affectum ad temporalia , ut etiam necessaria naturæ subsidia cum tædio admittat. Ex his tribus gradibus *completa virtus* , quæ dicitur *paupertas* , consurgit. De qua

Q. 4. Quænam dicatur *paupertas heroica*. *R.* cum *Antonio à Spiritu S. Carmel. Discal. sect. 12.* de exercitio *paupert. heroicæ* , quòd sit illa , quæ ultra abdicationem cuiuscumque juris proprietatis , usum qualiumcumque rerum non necessariarum , immò & subinde necessariarum , cum affectu ad illa omnimodè excludit , & vix necessaria admittit. Talis revera fuit in *S. P. N. Francisco* , utpotè qui generoso & heroico affectu non solum quæcumque reliquit , sed repudiavit , & conculcavit , & ut stercora reputavit , hac intentione (c. 7. vitæ) *ut tali expropriatus possessione , introiret in potentias Domini , & nudum se offerret brachiis Crucifixi* - *Nemo tam auri : quàm ipse cupidus paupertatis : nec thesauri custodiendi sollicitior nullus , quàm iste hujus evangelica margarite*. *Cocta cibaria vix tempore sanitatis admittebat : eaque vel infusione aquæ reddebat insipida , vel aspersio-*

spersione cineris reddebat amara. Lacerò, attritoque habitu tegebatur: in quo argentem videns frater ejus, irrisit eum, mittensque petebat ab eo sibi guttulam sudoris transmitti: cui *servus Dei Franciscus* renuntiat, se nobiliori emptori carissimò pretiò vendidisse, scil. Deo pro mercede æternali. Curiosa, superflua in vestimentis, in cellis nequaquam toleravit: somni paucissimi fuit: maximum tempus anni jejunando transegit &c. Tam pauper, tam parcus, tam arctus, tantus sui corporis hostis, ut viventem martyrem diceres, aut mortuo similiorem crederes!

CAPUT II.

De Paupertate spiritus, ejusque natura.

Q. 1. Qualem, & quotuplicem sensum habeat hæc vox *spiritu*, dum dicitur, *Beati pauperes spiritu*. **R. 1.** Quòd habeat duplicem sensum, i. ut *negativè* explicetur de carentia spiritus non boni. De quo *S. Bonav.* in versum Pl. 73. *Pauper, & inops laudabunt nomen tuum*, ait: *pauper spiritu, qui habet parum de spiritibus, de spiritu carnis, mundi, & demoniorum. Qui tamen habet spiritum Dei, ille non est pauper spiritu, sicut div. dicitur, qui habet multas divitias.* Pariformiter explicat *S. August.* de serm. Domini in monte, dum inquit: *quapropter rectè hic intelliguntur pauperes spiritu, humiles & timentes Deum, id est, non habentes inflantem spiritum, id est, non inflati, non superbi, de quibus Apostolus dicit: noli altum sapere, sed time, id est, noli extolli, h. i.*

Secun-